

בש"פ 7642/20 - פבללפטינסקי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7642/20

לפני: כבוד השופט נ' הנדל

העורר: פבללפטינסקי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על מעצר עד תום ההליכים לפי החלטתו של בית המשפט המחוזי באר שבע מיום 2.11.2020 במ"ת 9804-08-20 שניתנה על ידי כבוד השופט נ' אבו טהה.

תאריך הישיבה: כ"ד בחשון התשפ"א (11.11.2020)

בשם העורר: עו"ד חיים שטיינברג

בשם המשיבה: עו"ד שרית משגב

החלטה

מונח בפני ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בבאר שבע מיום 2.11.2020 (מ"ת 9804-08-20; כבוד השופט נ' אבו טהה) לעצור את העורר עד לסיום ההליכים המשפטיים נגדו.

1. כתב האישום הוגש נגד ארבעה נאשמים, כולם הואשמו בהכנה, ייצור והפקת סם; החזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית; ונטילת חשמל שלא כדין. על פי הנטען, הנאשמים גידלו והפיקו 138 שתילים של סם מסוג קנבוס במשקל של כ-107 קילוגרמים, שלא כדין ושלא לצריכה עצמית.

הסניגור שם דגש על חלקו של העורר במעשים המיוחסים. לגישתו, חלקו של העורר בפרשה איננו דומיננטי כשל השאר, והוא ניצב בתחתית מדרג המעורבות והמסוכנות שבין הנאשמים. כך נקבע על ידי בית המשפט קמא, תוך ציון שלפי מעקב של המשטרה העורר הגיע אך לדירה פעמיים. עוד נטען כי העורר אינו נטוע בעולם הסחר בסמים, ועל פי הנטען – הוא עבר אך ורק את עבירת הסיוע ולא את העבירה המושלמת, שכן, על פי הנטען, חלקו היה בגיזום השתילים בלבד. הסניגור אף לא התעלם מכך כי למרשו עבירות קודמות, כולל עבירת סם בגינה נידון למאסר, אך הדגיש כי אלו בוצעו לפני 8 שנים. באת-כוח המדינה תמכה בהחלטת בית משפט קמא, מנימוקיה.

2. לצורך בקשה זו מוכן אני לקבל כי חלקו של העורר, מבין ארבעת הנאשמים, היא המצומצם ביותר מבחינת היקף המעורבות הפלילית. אף מוכן אני לקבל שעיקר עיסוקו של העורר הוא בטיפול בשתילים. עם זאת, אין הנחה כי נאשם אשר הוכח לכאורה שמעורבתו נמוכה יותר ביחס לנאשמים האחרים באותו כתב האישום, דינו להשתחרר. המצב היה יותר מורכב אם אחד מן הנאשמים האחרים היה משוחרר לחלופת מעצר – אך זהו איננו המצב בענייננו.

העובדות מלמדות כי העורר, שהיה לו מפתח לדירה, היה מודע לפעילות שנעשתה בה – ותרם את חלקו למעשה הפלילי. כמות הסם שהחזיקו הנאשמים היא גדולה ביותר. כפי שאמר השופט נ' סולברג בתיק אחר שעניינו גידול והחזקת סמים: "הכמות היא המהות" (בש"פ 3833/13 עמוסנ' מדינת ישראל, פס' 6 (5.6.2013)). המעורבות – בין אם על דרך סיוע ובין אם נתמלאה העבירה המושלמת – היא משמעותית, ולו כי העורר היווה חלק ממשי מחוליית תעשיית הסם וגידולו, פשוטו כמשמעו. בהקשר זה נוסף כי לעורר עבר פלילי הכולל 5 הרשעות קודמות בעבירות סמים ונשק, כאשר העבירה האחרונה התבצעה לפני קרוב ל-8 שנים.

חשוב מכך: עולה מהחומר כי העורר חזר לעשות שימוש בסמים. שירות המבחן אף התרשם מרמת סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק בתחום הסמים, הנשקפת מהעורר. הגם ששירות המבחן המליץ על שחרורו של העורר, יצוין כי החלופה היא מעצר בית מלא בביתו, בפיקוחו של אשתו, אמו והוריה של אשתו. מכאן, הסתייגותו של בית המשפט מהחלופה שהוצעה, שיהיה בה כדי להשיב את המשיב "לסביבתו הטבעית ומקום ביצוע העבירות לכאורה" (עמ' 15 שורה 28). כמובן שאינני קובע כלל האוסר על מעצר בית במקום מגורים של נאשם, אך זו רק במקרה המתאים ועניינו אינו מתאים, מהנימוקים שפורטו, המתייחסים למצב העושה והמעשה לכאורה.

3. בהינתן כל אלה, הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ד בחשוון התשפ"א (11.11.2020).

ש ו פ ט